

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 31.

W E SRZODĘ DNIA 18. KWIETNIA 1798.

Z Wiednia d. 11. Kwietnia.

W niedzielę z powodu Cesarowej Jmć wyvodu była wielka u dworu gala.

Przed wywodem miał akredytowany tu ambasador Francuzki obywatel Berna dotle u Cesarzowej Jmci, a potem u Arcy Xżąt i Arcy Xżniczek wstępą audyencyą.

Z Włoch d. 30. Marca.

D. 9 Ventose (27 lutego) postanowił dyrektoryat Cysalpinski wyrokiem swoim w Medyolanie, Bergamo, Breścia, Modena, Ferrara i Faenza 6 kryminalnych kommisyy. Z przepisanych dla nich instrukcyi następujące tu tylko przytoczymy punkta: "Kto kolwiek prowadzi korrespondencyą dążącą do nadwerężenia bezpieczeństwa rzeczypospolitey; kto kolwiek przeciw demokracji co przedsięwzemie; kto kolwiek rozpusza wieści czyniące wątpliwość o trwałości, spokojności i całości rzeczypospolitey Cysalpiskiey, lub ducha obywatelskiego mogące zmieszać; kto kolwiek obali znak jaki wolności... bę-

dzie śmiercią ukarany. Cztery głosy są w tych kommisyach dostateczne do skazania winowaycy na śmierć. Jeżeli który Cysalpinczyk o wspomnionych wyżej wieściach z zagranicy donosi, będzie na zawsze wygnany i z dobrego potroyną, podatek wybierany.

Zawarty między rzecząpospolitą Cysalpinską i Francuzką traktat alliansu i handlu, który całkiem na stronę Francyi z uciążliwością Cysalpinow jest zrobiony, sprawił w Medyolanie i w całym kraju wielkie nieukontentowanie. Dyrektoryat wydał z tego powodu pod d. 18 marca odezwę, w której stara się zaspokoić lud, i oświadcza, że ten traktat iedynem iest sposobem do uratowania rzeczypospolitey Cysalpiskiey. Rada młodszych przyjęła d. 15 marca ten traktat, a rada starszych po uczynionym roztrząśnieniu potwierdziła go d. 20.

Armia Cysalpiska składa się rachując wto posiłkowe korpus Polakow z 19, 539 ludzi. Do tego przydać potrzeba wziąć

te teraz 25,000 na żeld Francuzkiego woyska.

Podług wiadomości z Genui, Francuzi gotują jakąś tajemną na śródziemnym morzu wyprawę, która się jednak wkrótce wyjaśnić musi. Do tej wyprawy przeznaczają, 1) Francuzko-Wenecką flotę od 24 wojennych okrętów, która niedawno z Korfu wyszła i pod Sycylią miano ją widzieć; 2) sześć Francuzkich liniowych okrętów, wiele fregat i pewna liczba transportowych okrętów, na których 17,000 woyska będzie z Tulonu; 3) wszystkie transportowe okręty, które w Ankonie, w Civita-vechia, Genui, Marsylii, &c. zebrać mogli, na których znowu znaczna liczba woyska popłynie. Całą tą wyprawą komenderuje generał Baraguey d'Hilliers, a wylądowym woyskiem generał Małsena, który zaraz po przybyciu generała Brune do Rzymu do Genui przyedzie.

Generał Małsena mimo wymierzonych przeciw jego osobie w woysku i w korpusie officyerów poruszeń, obiał najwyższą kommandę w Rzymie, i zaraz odezwę do armii wydał, w której uczynione mu obwinienia za potwarz oświadcza, zasługi swoje wylicza, zebranie się officyerów, iako przeciwnie ustawom ogłasza, i kończy zapewnieniem, że serce jego nie iest do zemsty zdolne.

Uroczystość związku rzeczypośpolitey Rzymskiej była dnia 20 marca z największą okazałością na placu Watykanu obchodzona. Wszystkie urzędy, brygady Francuzkiego woyska z swem sztabem i deputowani z wszystkich prowincyy rzeczypośpolitey znajdowali się na tej uroczystości.

Z Rzymskich kardynałów nie znajdu-

je się tylko 6 w Rzymie, którzy po części dla choroby nie mogą się oddalić z Rzymu.

Miasto Pesaro zostało przez kommissarza dyrektoryatu obywatela Guiccardi do rzeczypośpolitey Cysalpińskiej przyłączone.

W Neapolu wydał rządca tego miasta, Xzę Pignatelli, imieniem królewskim obwieszczenie, w którym mówi, że Król Jmć z wielkim nieukontentowaniem postrzegł w tutejszey stolicy zbytek młodzieży w używaniu cudzoziemskich drwacznych fryzur i nieprzystoynnych z gorszeniem dobrzemyślących obywateli stroiów. Król Jmć chce temu nierządowi zapobiedz, i nakazuje, żeby się każdy do swego stosownie stanu ubierał, a szczególnie szlachta ma dać drugim klasom ludu dobry przykład. Ci zaś, którzy przeciwie temu rozrządzeniu postąpią, będą surowo ukarani.

Z Bazylei d. 28 Marca.

Domyślają się, że pierwszem zatrudnieniem zebrać się mającego w Arau ciała prawodawczego, będzie ułożenie zawrzeć się mającego z Francją zaczepnego i odpornego alliansu, który spodziewają się, że nie będzie tego gatunku, iak zawarte z Cysalpińską i Batawską rzeczypośpolitemi traktaty alliansu. Potrzeba wyznać, że alliansy tego gatunku pożyteczniejszy są dla Francyi iak samo posiadanie tych krajów. Obydwie te rzeczypośpolite ledwie 7 millionow mieszkańców liczące, każda z nich trzyma 50,000 woyska na rozkazy Francyi i ponosi wszystek koszt na nie. Nowa rzeczypośpolita Rzymska zapewne tym samym sposobem urządzona będzie; przyymie na swoy żold 20, lub 25,000

Francuzkiego woyska, i tyleż drugie swe- go wystawić będzie musiała. I tak z sa- mey siebie dosyć już potężna Francya, o- procz utrzymującej u siebie armii, będzie miała w obcych krajach nie ją niekosztują- cego przeszło 150,000 woyska gotowego zawsze na swoje ro kazy.

Z Medyolanu d. 22. Marca.

Nakoniec rada starszych potwierdziła całkiem traktat alliansu z rzeplą Francuzką.

Oczekują tu jenerała Bruce, który o- beymie komendę nad armią Włoską. — Jenerał Barraguey d'Halliers przybył one- gday do Medyolanu. — Jenerał St. Cyr od kilku dni tu się znajdujący wyjeżdża do Rzymu. Zapewniają, że jenerał Massena jest przeznaczony do kommanderowania woyskiem zgromadziącym się w Genui, względem czego tysiączne czynią domysły.

Nie nie i st bardziej zadziwiającego, iak co się od kilku dni w Genui dzieje. Jenerał Berthier w dzień zaraz przybycia swiego oddał dyrektoryatowi Liguryjskie- mu depeszę, i stosownie do niej wzięto wszystkie małe i wielkie okręty w szyst- kich portach tej rzeczypospolitej w re- kwizycję. Dnia 17 gdy wybrano 45 okrę- tow, na których miała być woyska Fran- cuzkie zaembarkowane, których liczbę do 20,000 ludu podają, i do Genui z Prowan- cyi i Medyolańskiego przybywają, zdjęto nazad embargo. Rezolucya rady 60, w tej mierze wydana, opiewa: " Zwa- zając, iż wiele natym rzeplitej Liguryjs- kiej zależy, aby śpieszno zamiary rzeplitej Francuzkiej wspierała, oświadcza nagłość i okazuje &c. — Na sejsyi d. 18 też sama rada postanowiła uroczystość wdzięczno- ści dla jenerałów Bonnaparte i Berthier na d. 21 marca; ale d. 20 doniosł dyrektory-

at obydwom radom, że jenerał Berthier tego dnia do Medyolanu odjeżdża; więc odłożono ją do powrotu jego nazad. — Na teyże sejsyi czytano list tegoż jenerała z podziękowaniem do dyrektoryatu napisa- ny. — " Wtym momencie odbieram, Oby- watele dyrektorowie, akt ciała prawodaw- czego, który stanowi uroczystość wdzię- czności dla armii Włoskiej i bohaterow teyże armii. Mam honor oświadczyć wam imieniem tej niezwykłej armii czu- łość, za te pełne przychylności dowody. Co do mnie, rząd mój rozkazał mi uspie- rać ustanowioną rzeczypospolitą Ligu- ryjską; nie wątpię zatem o mey gor- liwości, i lud niechaj będzie, pewny, że armia Francuzka, którą mam honor kommanderować, przyłoży się do u- twierdzenia jego wolności i szczęścia. Potrzeba się spodziewać, że wnet zni- kną tyrani morzow; wolność ta dopro- wadzi rzeczypospolitą waszą do najwięk- szej szczęśliwości. Proszę was będziecie tłumaczami mey wdzięczności dla oby- dwoch rad ciała prawodawczego.

Podpisano Berthier.

Jenerał ten był tu poprzedzony od- odczyn, w głównej kwaterze w Genui d. 17 Ventose (d. 17 marca) wydany a przed- wczorem ogłoszony, która największe tu sprawiła wrażenie, i oraz przyspieszyła przyjęcie traktatu alliansu od rady star- szych. Oto i st ta odezwa:

Jenerał Berthier do ludu rzeczypospo- litej Cygalpinyjskiej. Traktat alliansu i rze- czpospolita Francuzką jest jedynym spo- sobem do zapewnienia waszej wolności, i oraz ostatnim przeciw tyranii wymie- rzonym ciosem. Wielką zadrę przeciw waszej układano szczęśliwości; mamy już

niektóre ślady tego spisku. W iednym czasie starano się wzruszyć armią Francuzką przeciw swemu obowiązkowi, i podniecać rozruchy w niektórych waszych departamentach; pewni dziennikarze byli zapłaćeni dla oszukiwania was i dla czernienia narodu Francuzkiego. Lecz wiadomo wam, że potwarz nieuchodzi darmo: kontrarewolucyoniści ci rozpuszczali, że Francuzi i Cysalpinowie rana się na wzajem. Deputowany ieden rady starszych, (ale powiem z ukontentowaniem, że to jest cudzoziemiec na gruncie rzeczypospolitey Cysalpinskiej) układał zdradę przeciw rzeczypospolitey z iey nieprzyjaciół. Kilku zdraycow zaprzędanych obcym, mieszczą się zapewne na pierwszych urzędach waszego rządu, a inni czasem przez mniey bacznego zapal, czasem przez niewiadomość, służy mimo chęci waszym nieprzyjaciółom. Ludzie Cysalpinski! możez że ma ieden moment zapomnieć, żeś winien twą wolność, krwi Francuzkiej na twej rozlanej ziemi, licznym cierpieniom i ofiarom wielkiego narodu, który jest dzisiaj powszechnym podziwieniem przedmiotem. Tak jest, Francuzi są i będą zawsze twemi przyjaciółmi, i będą umieli utrzymać zaczęte przez nich dzieło. W wydanych przezemnie rozkazach do ukarania kontrarewolucyynych i beczelnych dziennikarzy, którzy z nieprzychylnością o narodzie Francuzkim pisali, i w akcie obwinienia iednego z reprezentantów, o zdradę przeciw oyczyźnie i armii Francuzkiej, szanowałem zasady wolności, któreśmy wam uadali, chociaż zależało odemnie użyć woyskowych środków, ponieważ ażło o bezpieczeństwo armii. Ludzie Cysalpinski bądź spokojny! Niechay się ci

iedynie trapią, którzy cię w okropney anarchii pogrążyć i wolności pozbawić usiłowali. Do rządu należy Francuzkiej rzeczypospolitey odpowiadać twemu rządowi, że naysciślejsza przyiaźń między tobą i Francuzami ciągle panuje. Co do mnie, nigdy ci nieprzestawałem dawać przychylności do twego kraju dowodów, i chętnie bym życiełożył dla zapewnienia twego szczęścia i wolności. Lecz oświadczam ci przytym, że użyję mężnie i z stałością powierzoney mi władzy do ziednania rzeczypospolitey Francuzkiej poważenia, zapewnienia twej spokojności i wolności, tudzież zachowania fortec od zdrady.

Podpisano Berthier.

Na rek wizycyą tego jenerała aresztowano kilku dziennikarzy, i domyslaia się, że wielka rada zatrudniała się wczoray w tajemnym wydziale aktem oskarżenia iednego członka ciała prawodawczego, którego nie wymieniaią; ale rozumia, że jest ieden z patryotów Weneckich.

Z Londynu d. 30. Marca.

Dnia 22 Xzę Bedford uczynił w wyższej izbie obiecaną propozycyą do adresu do króla o oddalenie terażniejszych ministrów. Spory z tego powodu trwały od rozpoczęcia selsyi aż do godziny 3 z rana, i propozycya ta 113 głosów przeciw 13 odrzuconą została. Gdyby się propozycya Xcia Bedford utrzymała była, czego się spodziewać nie można było, mówią ministeryalne pisma, miał król do zagranicznych interesów P. Foxa, a do wewnętrznych hrabiego Moira wezwać. Xzę Bedford miał być pierwszym lordem admirałlicyi, P. Grey pierwszym kanclerzem &c.

Dnia 29 odebrał rząd dalszą wiado-

mość o przygotowaniach we Francyi do wyprawy przeciw Anglii. Od 14 dni wiadać w nieprzyjacielskiej marynarce i armii wielkie przygotowania, i w niektórych miejscach zdać się już być wszystko do wyjścia na morze w gotowości. Prawdziwy jednak cel nieprzyjaciela zdać się przeciw Irlandyi zmierzać, a mniemany atak Anglii jest tylko na pozor. W Brest wielka panuje czynność: 9 liniowych okrętów i 13 fregat zdać się już do wyjścia na morze gotowe. Następujący list jednego oficjera z eskadry admirała Strachan dokładniejszą czyni o tym wiadomość:

*Na wysokości Havre d.
25. Marca.*

" W tym porcie znajduje się 4 fregat i 5 korwet, z których pierwsza i jedna z ostatnich są do wyjścia na morze gotowe. Wczoraj weszliśmy na neutralny okręt, który nas uwiadomił, że wiele zdatnych marynkarzy przed dwiema dniami lądem przybyło do Brest, gdzie do wyprawy wprost z tamtąd wielkie czynią przygotowania. W porcie tym znajduje się wiele płaskich łodzi o dwóch armatach, jedna na przodzie druga w tyle, z których już 22 na przestrzemi portu gotowych stoi. Kiedy się zbliżemy postrzegamy żołnierzy uczących się wiosłami i żaglami robić. Łodzi te są opatrzone w liny, żagle, wiosła i każda z nich niesie 70 do 80 żołnierzy: 14 możemy ich parachować, które w kilku dniach wystawione były. Wszystkie okręty, z którymiśmy dotąd mówili, zgadzały się iednostajnie, że nieprzyjaciel sto takich łodzi wystawić chce; lecz z innych stron potrzeba wnosić, że on tylko udaje, że chce do Anglii powszechny przypuścić at-

ak, aby prawdziwą przeciw Irlandyi ukryć wyprawę. „

Lord Fitzgerald uszedł z Irlandyi na łodzi do Francyi. Szyper który się szczyści, że go przewiozł, będzie musiał 6 miesięcy więzienia odprawić.

Pewna liczba ziednoczonych Irlandczyków zaszczerpiła drzewo wolności d. 17 t. m. w Denoughmore w hrabstwie Kōnigin; ale żołnierze wnet ich rozpędzili. W Belfast 7 podeyrzanych wzięto do więzienia osób. Dzień S. Patrycyusza, który buntownicy na skutecznienie swego planu przeznaczili, bardzo był świetnie w zamku Dublińskim obchodzony. Wice król, jako wielki mistrz orderu Patrycyusza, zgromadził kapitułę, na której przyjął na kawalerów hrabiów Ormond i Ossori i Visconti Dillon. — Defendefowie nieprzestają po miastach i wsiach okropnych wyrabiać mordow, gdzie kupami po sto wpaść mogą i oporu nie znaydą.

Inkwizycye Arthur O'Connor i jego spółwinnych w przyszłym zacząć się miesiącu, i los iego zadecydują.

W Faversham aresztowano iednego człowieka, który rysował królewską prochownicę, i wiele podeyrzanych papierow znaleziono przy nim, których nie miał czasu podrzyć.

Presbiterianie i inni dysenterowie w Irlandyi, oświadczyli się za rządem przeciw każdemu zagranicznemu nieprzyjacielowi.

Jeden z naszych żeglarzy na północnym morzu, który około Texel płynął, postrzegł tam dziesięć do wyjścia na morze gotowych wojennych okrętów. Admirał Curtis stoi w Plimut z eskadrą od 7

liniowych okrętów na każdy rozkaz do wysścia na morze gotową.

Los Szwaycaryi naywiększe tu wrażeń uczynił. — Ostatni pakebot przybył w 36 godzin z Cuxhaven do Jarmut.

Z Jarmut wyszła na morze pod kommodorem Donal z 1 okrętu od 74 i dwóch od 64 armat złożona eskadra, dla pływania około Texel. Lord Duncan wybrał sobie, iak mówią, liniowy okręt Camperdowne na Hollendrach zdobyty, na swoją banderę, w wyprawie na północne morze. Do Islandzkich brzegów dla zmocnienia tamtejszey sily morskiej, posłano jeszcze pod admirałem Tompson kilka wojennych okrętów.

Amerykański konsul P. Williams przy był tu z Hamburga.

W Dworku czynią inkwizycye z aresztowanych spiskowych. Woysko stoi apokojnie; wielu aresztowanych przesyłają na flocie. W Cork obawiano się także poruszeń; woysko i artyllerya &c. stanęła pogotowiu.

Uważają, że teraz na kazania postne biskupa Londyńskiego, które w St. James miewa, wiele tużi uczęszcza, gdzie przed tym niktogo niebywato, i że im większe niebezpieczeństwo grozi! tym lud nabożniejszy bywa.

Rosyjski poseł hrabia Woronczow i Amerykański poseł P. King mieli wczoraj z lordem Grenville konferencyę.

Lord Spencer zapewnił w liście w Loid kawiarni ogłoszonym, że zaraz dwie fregaty do wyszukania i okrycia rozrzuconey kopieckiey z Jamyki floty wysłał.

Berneńczykowie wiele wydał wexłow do Anglii, które w 3 dni po wniesciu Francuzow do tego miasta są datowane. Rząd

nasz, iak słyhać, ma zaaresztować te pieniądze, żeby się Francuzom nie dostały wręce. — W krotce będzie nowy bill w parlamencie względem mieszkających w Anglii cudzoziemcow proponowany.

Admirał Nelson obiał kommendę nad eskadrą przeznaczoną do zmocnienia flot-admirała St. Vincent.

Ostatnie z Chin listy donoszą o uspokojeniu tam rozruchow, i terazu wyszy Cesarz utrzyma się na tronie. — Londyńskie korespondujące towarzystwo jest znowu czynne; zamysła zwołać nowe zgromadzenie, dla poparcia wniosku Xela Bedford względem oddalenia ministrów, iako iedynego sposobu do uratowania kratu.

Rozpuszczono tu wieść, że nasze okręty wojenne opinowały Hollenderskie osady na Moluckich wyspach; lecz to potrzebuie jeszcze potwierdzenia.

Podług ostatnich wiadomości z Lizbony woyska Portugalskie maszerują na granice. Wiele angielskich kupcow zabiera się do opuszczenia Lizbony. Jenerał Angielski Stuart był proszony do powrotienia kluczy od miasta Lizbony, czego iednak uczynić nie chciał. — Lord Bridport nie wyjdzie prędzey az po przesileniu dnia z nocą z wielką flotą na morze. — Mieszkańcy nadbrzeżni będą w piki uzbroieni. — Admirat Duncan leży chorey.

Z Kasztalu d. 28. Marca.

Minister Pełnomocny Cesarzski przesłał wczoraj w wieczor ministrom Francuzkim notę deputacyi Rzeszy pod dnem 22 t. m. Przestanie to nastąpiło w tym samym w sposobie, iaki był zachowany w przedostatniey notie, to jest: że hrabia Metternich nie nadawszy iey swego potwierdzenia, był tylko pośrednikiem między

dzy deputacyą Rzeszy i legacyą Francuzką.

Dzisiaj z raną pełnomocnicy Francuzcy przestali miać rowi pełnomocnemu Cesarowskiemu notę następującą:

„Ministrowie rzeczypospolitey Francuzkiej z podziwieniem widzą przez notę przestaną im od ministra pełnomocnego Cesarzkiego, że zamiast zatrudnienia się skutecznie uzupełnieniem nadziei tak długo na próżno od ludu oczekiwanej, przybywając dla wyoadgrożdzenia szkód na lewym brzegu Renu poniesionych sposob, od dawna już przewidziany i zapowiedziany, sposób któremu w gruncie swego sumnienia każdy deputacyi członek sprawiedliwości i potrzeby zaprzeczyć nie może, deputacya Rzeszy po długiej zwłoce przestaje na powtorzeniu niegruntowney nadziei nabycia części kraju na drugim brzegu Renu położonego, i na powtornym przypomaieniu propozycyi, na którą, że ministrowie rzeczypospolitey Francuzkiej dostateczną i do czasu stosowną w nocie swojej pod dniem 25 Ventose dali odpowiedź, każdy człowiek rozsądny uzna. Ministrowie rzeczypospolitey Francuzkiej, zaklinają deputacyą Rzeszy na imię ludzkości, aby nie zwlekała dłużej dzieła pacyfikacji, przez zawczesne roztrząsania, a tym samym spóźnienie wytłomaczenia się względem sposobu wynadgrożeń bez którego nie podobną rzeczą, aby uskutecznione zostało. Deputacya Rzeszy zupełnie przekonaną być powinna, że w dalszym roztrząsaniu rzeczpospolita Francuzka nic nie odrzuci, co tylko będzie sprawiedliwego, i zgodnego z wspólnym interessem obydwóch mocarstw.

Ministrowie rzeczypospolitey Francuz-

kicy oczekują prętkiey, szczeręy i otwartej odpowiedzi na przedmiot w niniejszey i poprzedzającej wyrażony nocie do której się odwołują. W Rasztadt dnia 7 Germinal (27 marca) roku 6 rzeczypospolitey Francuzkiej.

Podpisano *Treilhard. Bonnier.*

Na dzisiejszy deputacyi selsyi czytana była ta nota ministrow Francuzkich wraz z listem, który minister pełnomocny Cesarzki przy przestaniu Conclusum deputacyi Rzeszy pisał; skutkiem naradzeń było, że po dostatecznym rozważeniu iey treści głosować względem niey będzie. Na teyże samey selsyi czytano listy donoszące o nowych nieprzyjacielskich krokach przeciw fortecy Ebrenbreistein; piszą w nich, że Francuzi przecięli utrzymywaną wodą z tą fortecą komunikacyą.

Z Wenecyi d. 21. Marca.

Woyska Cesarzkie znajdujące się w okolicach Padwy ciągle uduają się ku Weronie. Dowiadujemy się także z Udine, że jazda rozłożona w Fryolu w teź same uduła się stronę; mieysce iey zastąpią inne woyska idące z okolic Laybach.

Potwierdza się wiadomość, że eskadra Francuzko-Wenecka, która z Korfu wyszła na kotficy przed Syrakuzą w liczbie 14 okrętów i fregat stanęła, i że reszta iey składająca się z 18 okrętów i fregat w tymże samym czasie przed Melsyną i Trapano stanąć miała. Na tey eskadrze znajduje się 6000 woyska. Gazeta iedna Włoska mówi, że obcięcie portow tych w poselsyą jest iednym z sekretnych artykułow traktatu pokoju między dworem Neapolitańskim i rzeczpospolitą Francuzką zawartego. Lecz prędszy wierzyć można, że te siły morskie uduły się iedynie do Sy-

cylii, dla oczekiwania posiłku wysłanego z Tulonu, który także wojsko lądowe prowadzi, i gdy się złączą udadzą się do Kadyx dla połączenia się z flotą Hiszpańską.

Listy z Bononii pod dniem 14 donoszą, że przez miasto to przechodzi wiele wojsk Francuzkich idących wzmocnić armią Rzymską.

Z Strazburga d. 29. Marca.

Elekcyje w większej części naszych kantonow odbyły się dosyć spokojnie i wybor padł na znanych dobrze patryotow. W Seelestadt i niektórych okolicznych miejscach zaszyły kłótnie na zgromadzeniach pierwiastkowych, i ztąd dwoiste wybory wypadły. W tych dniach przejeżdżało przez miasto nasze do Wiednia wiele osob z świty ambasadora Berna dotte.

Z Floreny d. 12. Marca.

Miasto Terni w Xtwie Spoleto w terazniejszy Rzeczypospolitey Rzymskiej doznało nieszczęśliwego losu. Mieszkańcy tego miasta powstali w mąszie przeciw Francuzom i wszystkim, którzy się w ich dostali ręce w pień wycięli. Jenerał d'Allemagne kommanderujący tym czasowo w Rzymie, wysłał zaraz przeciw nim korpus wojska; wszyscy co się opierali w pień wycięci byli i miasto zrabowane zostało.

Z Kadyx d. 9. Marca.

Lord St. Vincent (Jervis) o którym rozumiano, że wszedł do Lizbony, jest w tym momencie z 12 okrętami w odnodze Jeremie na brzegach Afryki o kilka mil na południe od kapu Spartel, i stoi w takim położeniu, że się złączyć może z dywizją od 12 okrętow blokującą Kadyx,

za pomocą tego samego wiatru, który ułatwi wyyscie floty naszej. Ta ostatnia zdaie się jednak czynić urządzenia do niebawnego wyyscia pod żagle i opatruie się w żywność na 4 miesiące.

Dwie fregaty merkuryuszem ładowne mają także wyysć do Veracrux i Buenos Ayres. Są jeszcze cztery inne gotowe mające na sobie gwardye Hiszpańskie i rozkazu tylko do wyyscia od Xcia Pokoju oczekują. Okręt Monarcha od 74 armat nie należący do wielkiej eskadry ma zawieść do Meksyku nowego wice króla Azanza, którego ekwipaże już są zaambarkowane; okręt ten spodziewa się w krótcie z wschodnim wiatrem za pomocą nocy wyysć pod żagle.

Co się tyczy eskadry, która nas blokuje, stoi ona zawsze tak blisko, że ją z portu widzieć można, a jedna iey wideta daleko jeszcze bliżey stoi, dla przyrzeczenia wszystkiego, co się w naszym porcie dzieje. Dywizya admirała Jervis czuwa z swej strony z wielką niespokojnością; wszystkie statki przechodzące około iey stanowiska zatrzymuje i dowiadyuje się, jeżeli gdzie niepostrzegły eskadry Tulońskiej, ponieważ pokazuje się, że połączenie tej eskadry z naszą, jest celem niespokojności admirała Angielskiego. — Po dług ostatnich wiadomości pod dniem 5 z obozu S. Rocha, znajduje się teraz w porcie Gibraltarskim 1 okręt od 58 armat, dwie fregaty od 40 i 24 armat, jedna brigantina od 18 armat i jedna fregata Portugalska od 36 armat. Jeden korsarz portu tego, zabrał na rzece Tanger korsarza Francuzkiego i kapitan iego wysadził na brzegi S. Rocha część zabranych niewolników.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODĘ DNIA 18 KWIETNIA 1798.

Gdy w obwieszczeniu pod dniem 22 Januaryi roku bieżącego do wierzycieli N. J. Najjaśniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta, względem weryfikacyi ich pretensyi do tegoż mianych, przez wspólną Najjaśniejszych trzech dworów kommisją wydanym, termin do stawienia się tymże podług porządku ich zapisania od Nru 1 do 120 ciągle w dniach od 19 marca do 30 kwietnia roku bieżącego następnie przejęte zostały; co, jeżeli teraz aktu nie wykazuje, do stawienia się zaś tymże wierzycielom od Nru 121 zapisanym, następujące terminy są wyznaczane, to jest:

Dzień 1 maja postług kalendarza Rzym:		Dzień 4 . . .		Junii od Nru 331 i 610	
skiego, roku bieżącego dla wierzyciel od Nru 121 aż do 134 wciąż wpisanym.		5 . . .		detto od Nru 332 do 354	
		6 . . .		detto od Nru 355 — —	
		11 . . .		detto od Nru 356 do 374	
Dzień 3 maja dla tychże od Nru 135 do 148		12 . . .		detto od Nru 375 do 386	
7 . . .		18 . . .		detto od Nru 387 do 400	
8 . . .		19 . . .		detto od Nru 401 do 415	
9 . . .		20 . . .		detto od Nru 416 do 443	
10 . . .		21 . . .		detto od Nru 444 do 461	
14 . . .		25 . . .		detto od Nru 462 do 473	
15 . . .		26 . . .		detto od Nru 474 do 488	
16 . . .		27 . . .		dd. od N. 489 do 551 N. 614	
21 . . .		28 . . .		detto od Nru 506 — 520	
22 . . .		Dzień 3 . . .		Julii od Nru 521 — 539	
23 . . .		4 . . .		detto od Nru 540 — 554	
24 . . .		5 . . .		detto od Nru 555 — 575	
30 . . .		9 . . .		detto od Nru 576 do 598	
31 . . .		10 . . .		detto od Nru 599 do 619	

Zaleca się więc niżej wymienionym obwieszczeniem wszystkim wierzycielom pod ww. wyrażonem Numerami zapisanym, aby każdy z nich, w dniach swym respective Numerom przepisanych, przed wspólną Najjaśniejszych trzech dworów kommisją, osobście, lub przez umocowanego ze swej strony plenipotentą, nie odczynnie się stawiał, i to wszystko co mu w ww. wyrażonym obwieszczeniu przepisane zostało, a także wszystkie następujące postępowania prawidła, zachował; to jest, że każdy z pomimownych wierzycieli, w trzy dni następujące przed wyznaczonym sobie postług swego Numeru do weryfikacyi te minem, u JW. pełnomocnika Najjaśniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta, ze swym dokumentem oryginalnym stawiał się, a to tym końcem, aby tenże JW. pełnomocnik był w stanie dania potrzebnego kommisji na czas nadliczony objaśnienia.

Dopełnwszy tego, iż wierzyciele przed kommisją na terminach sobie przepisanych, o godzinie giej z rana, bądź osobiście, bądź przez swych plenipotentów,

stawić się mają. — Bęła oraz obowiązani podać memoryał w języku Niemieckim, lub Francuzkim, w którym wszystkie okoliczności, które ni do posłeszyi wszelkich swych pretensyi przyszli, wyszczególnią; tudzież złożyć wszystkie dokumenta oryginalne, które tylko na poparcie ich pretensyi służyć mogą i dać wszelkie objaśnienia, których też kommissya wymagać od nich za rzecz potrzebną osądzi, oczekiwać na koniec, do poki ich pretensye, w miarę dowodów za sprawiedliwe uznane, w Etat długów przyznanych, wpisane nie zostaną.

Gdyby zaś który z wierzycieli tych wżwyz wyrażonych przepisow nie zachował, lub też stawić się osobiście, albo przez swego plenipotentą, na przeznaczonym sobie terminie zaniedbał; tedy tym samym w prawie swoim upadnie, pretensya jego za nie ważną i nie była uznana będzie, i wszelkie przyczyny, któreby na usprawiedliwienie swego niestawienia się na terminie przywodził, zwłaszcza że każdy miał dostateczny przeciąg czasu do ułożenia swych interesow sobie pozwolony; pod żadnym pretextem przyjęte nie będą.

Dan w Warszawie dnia 29 marca 1793.

Kommissya Najjaśniejszych trzech dworow do uregulowania długow Najjaśniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta i bywszey Rzeczypospolitey Polskiej.

Z Bruzelli d. 29. Marca.

Dnia 24 i 25 marca odprawiły się tu z wielką wrzawą zgromadzenia pierwiastkowe. W dwóch spalono sekretnie głosowanie, a w innym, gdzie obywatel Mallarmé przydywał zamknięto drzwi i wartę przed nimi postawiono. Wiele obywatelow zostało jako synowie lub krewni emigrantow z zgromadzeń oddaleni, co zmniejszyło liczbę głosujących. Prawie wszystkie parafie już pokończyły elekcyę. Na deputowanych departamentu Dyle przeznaczają powszechnie obywatelow Mallarmé, Crafsous i żyda Nathan.

Z Paryża d. 28. Marca.

Wiadomość o wyściu pod żagle naszej eskadry z Tulonu, w wielu dziennikach jest odwołana.

” Wypis z listu pisanego z Gujana, od jednego z wyprowadzonych reprezentantow. „— Los nasz bardzo niemiły odmianie podpadł. Otrzymano rozkaz przeprowadzenia nas w stronę osady, najmniej osiadłą, i w istocie nie można było stosowniejszego na to wybrać miejsca, jak Sinamarie. Wioska ta o 30 mil od morza,

ma tylko 10 lub 12 domow z których najpiękniejszy porównany bydź nie może z najmizerniejszą chałupą. Tak blisko leży pomieszkania dzikich mieszkańców tego kantonu, że prawie co godzina odbieramy od nich wizyty. W tym momencie 6 z nich zastanawia się z największą uwagą i podziwieniem, nad literami, które na tym papierze piszę. Tak są uprzymi i grzeczni, że wierzyć wypada, iż człowiek tylko w stanie natury jest dobrym. Wszystko tu jest otwarte, wszystko zależy od upodobania pierwszego przychodnia, nie masz iednak przykładu, aby który z tych dzikich ludzi, kradzież popełnił, nic nie mając z tych rzeczy, które za konieczne potrzebne uważamy. Mają ochotę do wszystkiego, co dla nich jest nowym, i żądają z tą prostotą i ochotą z jaką wszystko dawać zwykli, co ich jest własnością. Jeden z nich prosił mnie o moy zegarek a szczególnie o łańcuszek, offiarując mi za to wszystko co posiada, a odpowiedź moja lubo życzeniom jego przeciwna, na moment nawet, wesołey jego postaci nie zmieniła. Lubią bardzo Europeyczykow

i nie nawiązują murzynów, przeciw którym chcą nam dopomagać, gdyby sobie w czym nadto pozwalali, czego jednak wcale obawiać się nie potrzeba, od ich pełnego spokoyności charakteru. Wszystko tu jest w prawdziwym stanie natury. Szcześnie krój ten tak jest urodzajny, że małe pole wydało dosyć płodów i roślin, do wyżywienia wielu ludzi. Połow ryb i polowanie równie są obfite, z tym wszystkim ryb i zwierzęcą mamy tylko od naszych sąsiadów, którzy ją strażami z nadwyzczayną zręcznością zabiłają. Trzech z nas w tych dzikich stronach, szczególniejsze ukontentowanie spotkało. Kilku mężczyzn i kobiet, opuściło wszystkie zabawy, które im znaczny majątek w stolicy osady mogły sprawiać, dla służenia u Barthelemy, Pichegru i u mnie. „

Ostatnie wiadomości z Neapolu wielkie czynią podobieństwo, że w tym kraju w krótkie znaczne zaburzenia nastąpią. W wielu miastach odprawiają się tajne schadzki, zatrudniające się planem demokratyzowania. — Kapry nasze wiele znowu okrętów zabrały, między innemi jeden Duński przeznaczony do St. Thomas, z Hamburga płynący, a który był dwa razy w jednym Angielskim porcie.

Wkrótce obchodzone będzie święto młodości. Minister interesów wewnętrznych podał tutejszym cyrkułom listę ksiątek mających być rozdanych młodzieży w szkołach będącej.

Rada 500 postanowiła, że wierzy ciel dawnego zakonu jezuitów, są wierzy cielami rzeczypospolitej.

Orientalista nasz obywatel Lan-

glois, uda się do Korfu z Grecką i innych wschodnich narodów drukarnią.

Dyrektoryat wezwał radę 500 do przedsięwzięcia środków potrzebnych, ażeby prowizya od pożyczki Angielskiej regularnie była wypłacana, i w tym celu komisyją oddzielną wyznaczono. — Między więźniami w Bicetre w kaydanach będącymi, widzieć można młodego pięknej figury człowieka, który kaydany 40 funtów ważące swego oycę wraz z nim w więzieniu będącego, gdy idą, z największym uszanowaniem dźwiga, a tym samym ciężar swój podwaja.

W departamencie Aveyron, wilk jeden, który już wielu ludziom i bydłom szkodził, ranął jednego owczarza. Brat jego pośpieszał mu na pomoc, gdy ten zawołał: "I tak zginąłem, chcę jednak życie moje poświęcić, dla wstrzymania nie-szczęścia innych osób. W tym rzuca się na wilka, w pycha mu jedną rękę w paszczkę, uchwyciwszy drugą część niższą szczęki i trzymał tak długo dopoki mu na pomoc nie przybiegli i wilka nie zabili.

W raporcie reprezentanta Bailleul, względem zdarzeń 18 fructidor znajdował się opis czynności dyrektorów Barthelemy i Carnot, który w treści umieszczamy: "Dwaj ci dyrektorowie osłabiali i psuli wszystkie starania rządu. Carnot zaprzeczał zawsze zaboystwom w południowych departamentach popełnianym i, sprzeciwiał się skalsowaniu jen: Willot. Gdy republikanccy dyrektorowie podawali chwalebne dla Francji projekta, on zawsze prawie był im przeciwny. — Polityczną nawet cxystencyą Papieża, utrzymywał zawsze. Chętnie by był wszystkim krajom zdoby-

tym przez Francją, rząd monarchiczny nadał, iako mu też szczegulniey myśl królestwa Lombardzkiego podobala się.— Barthelemy dał dowody podobnegoż sposobu myślenia.— O pierwszym to ieszcze powiadaia.— Gdy się zatrudniano interesami Hollenderskiemi i roztrzasaniem projektu do traktatu, przez który miano uzupełnić daną obietnice tej rzeczypospolitey nie odłączania iej interesu od naszego.— Carnot utrzymywał: „ trzeba Hollandyą poświęcić, los iej może być dla nas obojętną rzeczą, równie iak to, czyli Anglią zatrzyma lub nie niektóre z iej osad. „— Gdy woyska rzplitey z tak wielką odwagą Kehl broniły, zdaniem iego było, iż się to miejsce utrzymać nie może, iż było nie rozsądkiem bronić go uporczywie, a iednak bez tego armia Austriacka zatrzymana przy tym stanowisku, byłaby na pomoc inaym woyskom do Włoch pośpieszyła.— Gdy była mowa o ostatnim przeysciu przez Ren, Carnot go zawsze spoźniał, mimo czynionego mu przekładania, iak podobna dywersya użyteczną będzie dla armii Włoskiej, on twierdził zawsze: „ że to jest trudną rzeczą do uskutecznienia, że nie do tego nie przygotowano. „ Cała zaś

armia przeciwnie zaświadczyć może. Pisał nawet do armii Włoskiej: „ że armia Renu nayprędzey za 2 miesiące przeprawić się iest w stanie. „ W takowych okolicznościach podpisano traktat w Leoben, przez który więcey z naszej strony ucy-niono offiar, niżeli wypadało &c.

Z Neapolu d. 14. Marca.

Żeby na wszystkie mogące wypaść zdarzenia być w gotowości, odebrała nasza armia rozkaz uformowania dwóch obozow. Król sam będzie miał nad niemi kommandę, a jenerał Colli będzie pod nim kommanderował. Jeżeli się bez wojny nie obejdzie, będzie 100,000 millicy uformowane. Na granice idzie wciąż wiele artylleryi i ammunicyi; rekrutow bardzo wiele wybieraia. Wiadomości o wewnętrznych rozruchach są przesadzone. — Aresztowani w Rzymie i do Civitavechia odprowadzeni kardynłowie, mają być do Sycylii wyprowadzeni.

Angielscy kunsztmistrze w Rzymie nie ani na osobach, ani na własności nie ucierpieli, ale bankier Jenkins postradał domu, i sreber: lord Bristols obraży i 6000 f. szł.

D O N I E S I E N I A.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie zachod: Galicyi oznaymują Edyktem ni-nieyszym P. Teresie z Olsolińskich Potocki i Maryannie z Olsolińskich Mniskowcy: że JP. Ludwik Gołyński u tychże sądow Krakowskich o oszacowanie dobr Chrzanowa i Olsolina z należytościami, dla zaspokoienia summy 91,404 zł: pol: notę podał, i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie one zstaią, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znayduia się, imże tuteyszego patrona prowincyonalnego Lewickiego z ich szkodą i ich kosztem kuratorem ustanowily, z którym ten proces podług ordynaeyi sądowey przedsięwzięty i ukończony będzie. Przeto one ninieyszym Edyktem, tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym same się stawily, albo ieżeli iakie mają prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wczesnie przestęły, albo nakoniec innego sobie patrona obrały, tego sądom tuteyszym wymienily, i podług przepisu tych środków prawa używały, które do popar-

cia tej sprawy za najsukuteczniejszy osądzi: ile że w przeciwnym przypadku niedogodność z zwłoki wyniknąć mogącą, sobie samym przypisać winne będą. Tak bowiem Prawa C. K. opiewają.

Z Rady C. K. sądów szlach: Krakows: zachod:
Galicyi. Dnia 7 Marca 1798.

Ascher.

Pod niebytność JWielmożnego Prezesa.

Pickarski.

Jos. Nob. a Kronenfels.

Olechowski.

C Kskie sądy salacheckie Krak. zachod. Galicyi oznajmują Edyktem niniejszym Wznemu Michałowi Walewskiemu: że Konwent Panien zakonu S. Franciszka, Reguły S. Klary w Krakowie u S. Jędrzeja zostających, u Tychże Sądów, o nadgrórze nie zupełne przeeciw sentencyi Ziemstwa Krak. dnia 19 Października R. 1796 ferowanej, Pensyi z Kontraktu arendownego klucza Zawichostu i Borowa pochodzących, przeciw niemu notę podał i opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w państwach C. K. znajduje się, temuż Michałowi Walewskiemu tutejszego patrona Wolickiego, z jego szkodą i jego kosztem kuratorom postanowiły, z którym ten proces podług ordynacyi sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on niniejszym edyktem tym końcem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, sam sobie przypisać winien będzie. Tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądów szlach: Krakow: zachodniej Galicyi
dnia 19 Marca 1798.

Ascher.

Pod niebytność JWielmożnego Prezesa.

Pickarski.

Darowski.

Roskoschny.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznajmują edyktem niniejszym Jmć Panu Adamowi Walewskiemu; że JP. Tomasz Suchodolski utych sądów, o exekucyą rzeczy ruchomych na zaspokojenie summy 8000 f. p. przeciw niemu notę podał, i opomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się. Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach znajduje się, temuż P. Walewskiemu tutejszego patrona Głogowskiego, z tego szkodą i jego kosztem kuratorem ustanowiły, z którym ten Proces podług ordynacyi sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby na dzień 14 czerwca 1798 r. o godzinie 9 z rana do sprawy ustney sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo na koniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do poparcia swej sprawy najsukuteczniejszymi bydy sądzi; gdyż w przeciwnym razie, wypadki niepomysłne z zaniedbania wyniknąć mogące, sobie samemu przypisać winien będzie. Tak Ces. Kr. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądów szl. Krakowskich zachodniej
Galicyi dnia 10 marca 1798.

Pickarski.

J. Nob. a Cronenfels.

Olechowski.

Dnia 29 maja b. r. i potym w następujące dni, będą w kancelaryi administracyi dobr rządowych zachodniej Galicyi w Krakowie w kamienicy JP. Kaspariego na ulicy S. Jana pod Nrem: 486 tudzież w C. K. urzędzie cyrkularnym siedleckim, i Radomskim od g. 9tej ranney do 1ey, zaś po południu od 3ey do 6tej godziny niżej wymienione rządowe dobra, i osobne folwarki po części na rok ieden, to jest od 24 czerwca 1798 do 23 czerwca 1799, po części zaś na trzy lata, przez licytacją w arendę puszczone, — iako to:

		<i>Jedno roczna fiskal: cena.</i>			
Cyrkuł Sandomirski.				Stromiec.)	
<i>W C. K. Administracyi w</i>				Brzozowka.)	
<i>Krakowie na 3 lata.</i>				Janikow z przyległościami.	
Piorkow.				Łąki przy Wardze.	
Nieskurzow Adwokacya.				Część Mironica.	
<i>Cyrkuł Kielecki.</i>					
Grodzisko, Hołowiński i Szabinie.				<i>Cyrkuł Lubelski.</i>	
Kielecka adwokacya.				Buchaczew z przyległościami.	
Daleszycka detto.				<i>Cyrkuł Radzyński.</i>	
Bodzętyńska detto.				Laskarzew	
Dobrowoda.		zł. R. 3000. kr. —			
Zboruwerk 2615. — —			
<i>Cyrkuł Olkuski.</i>					
Wierzbie.				<i>Cyrkuł Siedlecki.</i>	
Jeżówka. 1074. — 37.		<i>W Siedleckim C. K. Cyрку-</i>	
Jeleń adwokacya				<i>larnym Urzędzie.</i>	
<i>Cyrkuł Koński.</i>				Cegłów i Mienie.	
Smarzowice.				Gocłów wyotostwo.	
Prostow adwokacya.				Grodek.	
<i>Cyrkuł Radomski.</i>				Popow.	
<i>W C. K. Radomskim Cyркуlar-</i>				Barcząca.	
<i>nym urzędzie.</i>				Boymie.	
Gęzawy adwokacya.				Buzyska.	
Zielonka z Mierzaką.				Długa Kościelna.	
Zwolin.				Grochow.	
Gzowice.				Leśniki.	
Kelbow. 3983. — 29.		Lipka z przyległościami.	
Wiszmierzyce.				Młęczyn.	
Ryczywół adwokacya.				Mogielnica.	
Dolni świeże.					
Podkania.				Ostrutów.	
Morzęcin detto.				Sobieonie biskupie.	
Rażny folwark.				Żarnówka.	
Sadowne detto.				Zalubie.	
Sadolesz detto.				Czerwaka adwokacya.	
<i>Cyrkuł Bialski.</i>				Zawieszyn.	
Derło. 1635. — 36.		Nowinki z Sitnym pojedynczy folwark.	
Kostomłoty.				Gwizdziali detto.	
				Janowska Dziekania na 1. rok	
				Zalesie.	
				<i>Cyrkuł Łukowski.</i>	
				Stayne.	
				Strzyżew na 1 rok.	
				Sobibor.	

Od dzierżawy wyżej wymienionych dobr, szczególnie Żydzi są wyłączeni, wzięcie zaś każdy do dzierżawy przypuszczony będzie, który następujące, a dotychczasowe obwieszczenia tylko ściągające się kondycye wypełnić może, gdyż istotnie dzierżawy obowiązki licytantom przed licytacją tak w krajowym, iako i Niemieckim języku przeczytane i wytłomaczone będą: iako to:

Imo Każdy dzierżawy życzący 10 część fiskalney ceny na vadium przed zaczęciem licytacji złożyć ma.

210 Pierwsza pułtoczna dzierżawna rata, na 14 dni przed wniesieniem do poses-
syi do tyczącej się ekonomiczney C. K. kasy zapłacona być powinna.

310 Każdy licytować zyczący, przed licytacją udowodnić ma, iż w stanie jest
przepisaną złożyć kaucyą.

410 Każdy dzierżawca powinien zdatną kaucyą wiednoroczney arędowney sum-
mie, zaraz przy wstępie do posesysyi złożyć, i formularz takowy na 14 dni przed li-
cytacją tak w niniejszey C. K. dobr rządowych administracyi, iako i w każdej ka-
meralney ekonomiczney prefekturze, otrzymać może.

Na reszcie cena fiskalna, która w powyższym wyszczeguleniu wyrażona nie
jest, przy licytacji publicznie obwieszczoną będzie.

Z Cef. Kr. zachodziło - Galiceyskiey dobr rządowych administracy.

W Krakowie dnia 28 marca 1798.

Jozef de Melnicki m.p.

Gubernialny konsyliarz i rządowych dobr Administrator

Per Magistratum C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ hisce notum redditur, sub-
secuta morte Reverendi Thomæ Kompertowicz Vice Decani in Arce Cracoviensi ab
intestato (qui hic Cracoviæ die 1 Decembris 1797 fatis celsit, eo fiaæ, quatenus cum
pertractatione substantiæ relictæ certo procedatur, omnes illos, qui ad præmissam
substantiam aut per successionem, aut jure Crediti quidquam prætereendere præsumant,
edicialiter citare necessarium adiuventum esse. Acleoque omnes illi, qui præterensionem
aliquam ad præmissam substantiam habere credunt, in die 28 Aprilis a.c. hora 9 ma-
tutina coram delegata eatenus Comissione hic Judicii personaliter aut per sufficienter
constitutum Plenipotenteem certo comparere, & suas præterensiones demonstrare obli-
gantur, secus præfata substantia derelicta absque omni exceptione pertractabitur, &
successoribus hic loci iam se legitimatis, ut pote: Bartholomæo Kompertowicz, He-
dvigi, Annæ, & Catharinæ Pacygowiczom, Annæ Cieplińska, Catharinæ Sawiczewska,
& Michaeli Bartholomæo hini nominis Kompertowiczom æque extradetur. Decretum
Cracoviæ die 17 Martii 1798.

J. Gellinek m.p.

Michael Wohlman m.p.

Josephus Wytyszkiewicz m.p.

Jos. Ant. Feistmantell m.p.

*Ex Consilio Cæs. Regiæ Senatus Urbis Me-
tro: Craco.*

Peregrinus Łodziński secr.

372.

Z Strony C. K. Radomskiego Cyrkularnego urzędu czyta się mocą niniejszego
edyktu Franciszkowi Leweckiemu, który na dniu 21 sierpnia r. z. z dominium Grzmia-
ca z żoną swą i dziecięciami, bez wiadomości zwierzchności i pozwolenia od rządu
kraiowego, za granicę uszedł, wiadomo, iż jeśli się tenże wraz z familią swoją w
przeciągu roku jednego do C. K. państw niepowroci, z nim iako z emigrantem wedle
praw postąpi się, i majątek jego w tutejszym kraju pozostały a teraz już przy are-
szowany, bez dalszego względu na rzecz skarbu najwyższego skonfiskowany zosta-
nie. W Radomiu na dniu 22 lutego 1798.

W niebytności JW. Starosty cyrkularnego.

J. B. de Bernhard, 1szy C. K. kommissarz.

Ex parte Magistratus Cæs. Reg. Urbis Metropolis Cracoviæ, medio præsentis Edicti, omnibus
iis, quorum interest, notum redditur, quod super universa Substantia Mobili & immobili, hac in pro-
vincia reperibili, post olim Josephum Hietzgeri huiatem Mercatorem relictæ Concursus Creditorum a-
periat. Igitur Creditores omnes & singuli qui ad formandam quam piam adversus oberatum præten-
sionem jus se habere crederent, convocantur, ut asque ad diem 21 Junii Anni currentis 1798 præten-
siones suas medio exhibendi adversus constitutum in Persona Advocati Magnifici Caroli Kregczyk Cu-
ratorem Malsæ concursorialis qualem processus Ordinarii forma requirit Libelli, coram hoc Magistratu

eo certius profiteantur, ac in eo Libello non solum de liquiditate Actionis suæ, sed etiam de Jure vicijus collocatio in hac vel illa classe desideratur, valide doceant, quo secus, post lapsum præmemoratum terminum, nemo amplius audietur, atque ii, qui eo usque prætensiones suas in hoc Judicio non insinuaverint respectu Universæ Oberati hac in Provincia reperibilis Mobilis & Imobilis substantiæ, effectivæ, & ne fors accrescendæ, in quantum talis per insinuatos se creditores exhauriretur, tum quoque absque omni exceptione præcludentur etiam si ipsis revera, jus compensationis competeret, vel quampiam rem jure Domini ex Mafsa vindicandam haberent, vel vero Actioni suæ per Pignus vel hypothecam cautum esset, adeo ut huius modi creditores si forte Mafsæ quidpiam tenerentur non obstante quod iis jus compensationis proprietatis pignoris seu hypothecæ competiisset, Debitum mafsæ solvere teneantur, & se eatenus adactos iri noscant. Præterea Omnibus & singulis Creditoribus dies 22 Junii anni cur. 1798 hora 10 mat. pro eorum comparitione personali, vel per rite legitimandos plenipotentios suos coram hoc Magistratu C. R. Urbis Cracov: eo fine statuitur, ut Curatorem Bonorum interimialiter in die 10 Aprilis anni cur. hora 10 mat. constituendum, aut confirmant, aut alium constituent, & una deputationem Creditorum deligant, porro potestatem tam pro Curatore Bonorum, quam pro deputato Creditorum determinant, eo certius, quo secus in quantum nullum Creditorum dicta die comparere contingeret Cæs. Reg. Magistratus hujus Urbis Curatorem bonorum & deputatos omnium emanentium Creditorum periculo denominabit, eorumque potestatem determinabit. His igitur quilibet conformiter agito, sibi que a damno caveto, hæc enim dicant sancitæ ieges.

Datum Cracoviæ die 17 martii 1798 Anno.

J. Gellinek m. p.

Josephus Wyższkiewicz m. p.

Adalbertus Tussek m. p.

Adalbertus Florkowski m. p.

Jos. Ant. Feistmantell m. p.

*Ex Consilio Cæs. Reg. Senatus Urbis Metrop. Cracov.
Ignatius ac Nikoledon secr.*

571.

Cæs. Kr. sady szlacheckie Krakowskie zachodniem G. licyi oznaymują edyktem niniejszym J. Mikołajowi Czermińskiemu, że J. Pan Urszula z Morsztynow Dembińska utychże sądow Krakowskich, oskarżewani kompromisu dnia 15 listopada 1795 z tegoż, przeciw niemu notę podała, i o pomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszała się.

Głw. zas sady te, niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale C. K. kraach dziedzicznych znayduje się, nimż J. Panu Mikołajowi Czermińskiemu tutejszego adwokata prowincjonalnego Wolskiego i tegoż kos. tem kuratorem postanowity, z ktor. m. proc. f. podług przepisu orlynaciy sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on niniejszym edyktem tym kossem upomina się, ażeby wtenczasie przywołany, to jest w przeciągu 90 dni sa. n. się stawit, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wtenczasie przestął, albo na koniec innego sobie patrona obrat, tegoż s. dom tuteyszym wymi. nit, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do poparcia tej sprawy nayskuteczniejszymi bywż sądzi; ile ze w przeciwnym przypadku niedogodność z zwłoki i zaniedbania wyniknąć mogącą, sobie samemu przypisać w. n. en będzie. Tak bożiem Cæs. Kr. Prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądow szlacheb: Krakowsk: zachodniem G. licyi. Dnia 12 Marca 1798.

Pod niebytność J. Wielmożnego Prez. sa.

Franciszok Borgiasz Fiekarski,

Olechowski.

Roskoschay,

Ascher.